09/02/2022

Βεροίας: “Οι Άγιοι επεμβαίνουν στη ζωή μας και θεραπεύουν τις σωματικές μας ασθένειες”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Χθες το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε και κήρυξε τον θείο λόγο, όπως κάθε Τρίτη απόγευμα, στον Εσπερινό της εορτής της αποδόσεως της Υπαπαντής του Κυρίου και στην Παράκληση του Αγίου Λουκά του Ιατρού στον Ιερό Ναό του στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας.

Η Ιερά Ακολουθία μεταδόθηκε απευθείας στην ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως, στην αντίστοιχη σελίδα στο Facebook και στον ραδιοφωνικό σταθμό «Παύλειος Λόγος 90,2 FM».

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

Τήν περασμένη Κυριακή ἡ Ἐκ-κλη-σία μας ἑόρτασε τή μνήμη ἑνός μεγάλου καί σοφοῦ ἱεράρχου, τοῦ ἁγίου Φωτίου, πατριάρχου Κων-στα--ντι-νουπόλεως. Εἶχε ἐντρυ-φή-σει ἀπό παιδί ὁ Μέγας Φώτιος στή μελέτη καί τή μόρφωση καί εἶχε κατακτήσει πολλές γνώσεις σέ ὅλες τίς ἐπιστῆμες, ὥστε νά ξεχω-ρί-ζει καί νά διακρίνεται ἀνάμεσα στούς σοφούς τῆς Κωνσταντινου-πόλεως. Γι᾽ αὐτό καί ὁ αὐτοκράτο-ρας τοῦ Βυζαντίου τοῦ ἐμπιστεύ-θη-κε τή μόρφωση τῶν παιδιῶν του. Γρήγορα κατέκτησε ὑψηλές θέσεις καί τιμές στά ἀνάκτορα, ἀλλά ὁ Φώτιος δέν ἦταν προσκολλημένος σέ αὐτές, οὔτε ἐπεδίωκε τήν κο-σμι-κή δόξα καί τόν πλοῦτο πού προσ-φέρει. Ἔτσι, ὅταν ὁ Θεός τόν κάλε-σε νά διακονήσει τήν Ἐκκλησία καί τήν ὀρθόδοξη πίστη, ὁ Φώτιος, πού εἶχε γαλουχηθεῖ ἀπό τούς εὐσεβεῖς γονεῖς του μέ τήν πίστη καί τήν ἀγάπη στόν Χριστό, δέν δίστασε νά ἐγκαταλείψει τά κοσμι-κά ἀξιώματα καί νά ἀνταλλάξει τό παλάτι καί τίς ἀνέσεις του μέ τή δύσκολη καί πολυεύθυνη διακονία τοῦ ὀρθοδόξου ἱεράρχου καί μάλι-στα τοῦ πατριάρχου Κωνσταντι-νου-πό-λεως.

Ἡ Ἐκκλησία τόν εἶχε ἀνάγκη, καί ὁ Φώτιος μέ προθυμία δέχθηκε νά προσφέρει τίς γνώσεις του, τήν εὐστροφία του, τίς δυνάμεις του, τήν ἐμπειρία του, γιά νά στηρίξει τήν Ἐκκλησία νά δώσει τή μαρτυ-ρία τοῦ Εὐαγγελίου στούς ἀνθρώ-πους.

Καί θά μπορούσαμε νά ποῦμε ὅτι ἡ πορεία τῆς ζωῆς του εἶναι πα-ράλληλη μέ τήν πορεία τῆς ζωῆς τοῦ ἁγίου Λουκᾶ. Γιατί καί οἱ δύο ἦταν ἄνθρωποι τῆς μελέτης, ἦταν καθηγητές, καί ὅμως ἄφησαν τή με-λέ-τη, ἄφησαν τίς βιβλιοθῆκες καί τά πανεπιστημιακά ἕδρανα, γιά τή δράση καί τό κήρυγμα πού ἀπαι-τεῖ ἡ διακονία τοῦ ἱεράρχου.

Εἶναι ὅμως παράλληλες οἱ πο-ρεῖ-ες τῆς ζωῆς τοῦ Μεγάλου Φωτίου καί τοῦ ἁγίου Λουκᾶ καί στή συνέ-χεια, ἄν καί ἔζησαν σέ διαφορε-τικές χῶρες καί σέ διαφορετικές συνθῆκες, γιατί καί οἱ δύο διώ-χθη-καν, ἀπομακρύνθηκαν ἀπό τούς θρόνους τους καί συκοφαντή-θη-καν, γιατί δίδασκαν τήν ὀρθόδοξη πίστη καί ἐργαζόταν γιά τό συμφέ-ρον τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Ὅμως τόσο ὁ Μέγας Φώτιος ὅσο καί ὁ ἅγιος Λουκᾶς ἀγωνίσθηκαν γιά νά ὑπερασπισθοῦν τήν Ἐκκλη-σία τοῦ Χριστοῦ ἀλλά καί νά δια-δώσουν τήν ὀρθόδοξη πίστη ὁ ἕνας, ὁ ἅγιος Φώτιος, στούς Σλά-βους πού ζοῦσαν στό σκοτάδι τῆς εἰδωλολατρείας, καί ὁ ἄλλος, ὁ ἅγιος Λουκᾶς, στούς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς του,

πού ζοῦσαν στό σκοτάδι τῆς ἀθεΐας πού ἐπέβαλε τό ἄθεο καθεστώς τῆς τότε Σοβιετικῆς Ἑνώ-σεως.

Καθώς, λοιπόν, ἑορτάσαμε τήν περασμένη Κυριακή τόν Μέγα Φώτιο, θελήσαμε νά τόν μνημο-νεύ-σουμε καί ἀπόψε πού ψάλαμε, ὅπως κάθε Τρίτη, τήν παράκληση τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, γιά νά διδα-χθοῦμε ἀπό τή ζωή τους καί κυ-ρίως γιά νά κατανοήσουμε ὅτι ἡ ζωή τους δέν ἦταν εὔκολη ἤ ἄνετη. Χρειάσθηκε κόπος καί πόνος καί δάκρυα ἀλλά καί πίστη καί ὑπο-μο-νή γιά νά φθάσουν ἐκεῖ πού ἔφθα-σαν, γιά νά φθάσουν στήν ἁγιό-τητα καί νά εὐφραίνονται τώρα στή χαρά τῆς βασιλείας τῶν οὐρα-νῶν, ἡ ὁποία δέν ἑτοιμάσθηκε ἀπό τόν Θεό μόνο γιά ὁρισμένους, ἀλλά γιά ὅλους. Ἀρκεῖ καί ἐμεῖς νά ἀγω-νιζόμεθα, νά ὑπομένουμε καί νά μήν προσκολλώμεθα στά ὑλικά καί τά ἐγκόσμια πράγματα, ἀλλά νά προσπαθοῦμε νά ἀποκτήσουμε τό ἕνα, ὅπως λέει ὁ Κύριος, «ἑνός ἐστί χρεία». Καί αὐτό δέν εἶναι παρά ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς μας, γιά τήν ὁποία θά πρέπει νά παρακαλοῦμε τόν Θεό καί νά ἐπικαλούμεθα καί τίς πρεσβεῖες τῆς Ὑπεραγίας Θεο-τό-κου καί τῶν ἁγίων μας. Διότι συνήθως παρακαλοῦμε τούς ἁγί-ους μας γιά τίς σωματικές μας ἀνάγκες, ξεχνοῦμε ὅμως νά ζητοῦ-με τή βοήθειά τους καί τή μεσιτεία τους καί γιά τίς πνευματικές μας ἀνάγκες.

Ἄς τό κάνουμε καί αὐτό, καί τότε, ὅπως ἐπεμβαίνουν οἱ ἅγιοι στή ζωή μας καί θεραπεύουν τίς σωμα-τικές μας ἀσθένειες, θά ἐπεμβαί-νουν καί θά μᾶς βοηθοῦν καί στίς ψυχικές μας ἀνάγκες. Ἄλλωστε καί τά θαύματά τους δέν ἀποβλέ-πουν νά θεραπεύσουν μόνο τό σῶμα μας, ἀλλά νά θεραπεύσουν δι᾽ αὐτοῦ καί τήν ψυχή μας.

Ἕνα ἀπό τά πολλά θαύματα τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, ἄς ἀκούσουμε καί ἀπό-ψε γιά νά μήν ξεχνοῦμε ὅτι ὁ ἅγιος ἐπεμβαίνει στή ζωή μας, ἀρκεῖ ἐμεῖς νά τόν παρακαλοῦμε.

Κάποια ἡμέρα ἦρθε ἐδῶ στό μονα-στήρι ἕνα ἀνδρόγυνο καί πῆρε τήν Παράκληση τοῦ ἁγίου καί τήν εἰ-κό-να του. Θά πήγαιναν ἕνα ταξίδι στή Γερμανία καί εἶπαν ὅτι θά τά δώσουν σέ μία φι-λική οἰκο-γένεια γιά νά γνωρίσουν καί αὐτοί τόν ἅγιο καί νά τόν ἐπικαλοῦνται.

Πράγματι τούς τά ἔδωσαν καί τούς εἶπαν ὅτι εἶναι σύγ-χρονος ἅγιος, θαυματουργός, ἔζησε μέσα στήν ἀθεΐα καί ἦταν ἕνας ὁμολο-γητής τῆς πίστεως.

Οἱ ἄνθρωποι εἶπαν ἀμέσως ὅτι ἔχουμε τόν ἀδελ-φό μας στήν Ἀμε-ρι-κή πού εἶναι στό τελευ-ταῖο στά-διο τοῦ καρκίνου. Νά τόν πάρουμε στό τηλέφωνο, νά τοῦ ποῦμε νά ἐπικαλεσθεῖ τόν ἅγιο. Τόν πῆραν πράγματι καί ἐκεῖνος ἀπογοητευ-μένος εἶπε: ἐμένα μέ εἶδαν ὅλοι οἱ γιατροί ἐδῶ στήν Ἀμερική, δέν γίνομαι καλά, τε-λείω-σε ἡ ζωή μου. Ἦταν τελείως ἀπογοητευμένος. Οἱ ἄνθρωποι τόν παρεκάλε-σαν, ἐκεῖ-νος ἀνένδοτος.

Ἔκλεισαν τό τηλέφωνο. Τήν ἄλ-λη ἡμέρα, ὅπως κάθε βρά-δυ, κάθε μέρα, περνοῦν οἱ γιατροί ἀπό τούς ἀσθενεῖς, πέρα-σαν καί ἀπό αὐτόν οἱ καθηγητές καί μεταξύ αὐτῶν ἦταν ἕνας τελευταῖος.

Τοῦ λέει ὁ ἀσθενής: πρώτη φορά σᾶς βλέπω. Τοῦ λέει ἐκεῖνος, ναί, πρώτη φορά ἔρχομαι ἐδῶ, ἀλλά ἦρθα γιά σένα. Καί ποιός εἶστε; Εἶμαι ὁ γιατρός, ὁ Λουκᾶς ὁ ἰατρός, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Συμφερουπό-λε-ως, καί ἦρθα νά σᾶς θεραπεύ-σω. Τόν εὐλόγησε καί ἐξα-φα-νίσθηκε.

Ὁ ἄνθρωπος τά ἔχασε. Τά ἔχασαν καί στό νοσοκομεῖο, στήν Ἀμερική. Τόν ἐξετάζουν τήν ἄλλη μέρα, ὁ ἄν-θρωπος πού ὁ ἄν-θρωπος πού ἦταν στό τελευταῖο στάδιο τοῦ καρ-κίνου, ἦταν ὑγιέ-στα-τος.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ